

Chambre des Représentants

SESSION 1965-1966.

27 MAI 1966.

PROJET DE LOI modifiant le Code des taxes assimilées au timbre.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi qui vous est soumis, tend à assurer une plus exacte perception des taxes assimilées au timbre, en supprimant la dispense de délivrer facture pour les ventes faites au comptant dans les foires et marchés et en établissant, pour les immeubles à ériger, une base minimale de perception de la taxe de facture de 7 % sur les contrats d'entreprise.

L'article 58, 6°, du Code des taxes assimilées au timbre prévoit la dispense de délivrer facture pour les ventes faites au comptant dans les foires et marchés, lorsque la délivrance d'une facture n'est pas requise pour la perception de la taxe de transmission. Ce texte ne vise donc les ventes au comptant dans les foires et marchés que lorsqu'elles concernent des marchandises, comme les fruits, les légumes, le beurre, la viande, la volaille, qui sont soumises à la taxe de facture sur les transmissions.

En établissant cette disposition, le législateur a voulu éviter les difficultés matérielles qu'entraînerait la confection de factures lors des ventes dans les foires et marchés, et dispenser les vendeurs de l'obligation de délivrer de tels documents, après que les marchandises ont été livrées et payées sur les lieux de la vente et que l'acheteur a déjà quitté ces lieux.

Mais il est apparu, à l'expérience, que cette disposition est de nature à entraver le contrôle de la perception de l'impôt, en permettant aux commerçants de ne pas inscrire certaines opérations dans leur comptabilité.

En effet, une des méthodes les plus efficaces pour vérifier si un commerçant a régulièrement acquitté la taxe pour la totalité de ses ventes imposables consiste à rechercher quelles sont les marchandises qu'il a acquises au cours d'une période déterminée et, compte tenu des stocks existants au début et à la fin de cette période, à vérifier si

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1965-1966.

27 MEI 1966.

WETSONTWERP tot wijziging van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het wetsontwerp dat U hierbij wordt onderworpen, heeft tot doel zorg te dragen voor een juistere heffing van de met het zegel gelijkgestelde taksen. Daartoe stelt het een einde aan de vrijstelling van het uitreiken van factuur voor de verkopen, met gereed geld gedaan op foren en markten, en voert het, ten aanzien van te bouwen onroerende goederen, een minimummaatstaf van heffing in voor de factuurtaks van 7 % op de werkaannemingscontracten.

Ten aanzien van de verkopen die op foren en markten met gereed geld worden gesloten, bepaalt artikel 58, 6°, van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen dat geen factuur moet worden uitgereikt wanneer zulks niet vereist is voor de heffing van de overdrachtaks. Die tekst is derhalve op de aldus gesloten verkopen slechts van toepassing als ze betrekking hebben op koopwaren — zoals fruit, groenten, boter, vlees, gevogelte — die belastbaar zijn met de factuurtaks op de overdrachten.

Met het invoeren van die bepaling voorkwam de wetgever de materiële moeilijkheden die bij de verkoop op foren en markten aan het opmaken van een factuur verbonden zijn, en ontsloeg hij de verkoper ervan een dergelijk stuk uit te reiken nadat de koopwaren op de plaats van de verkoop geleverd en betaald zijn en de koper deze plaats verlaten heeft.

Uit de ervaring is echter gebleken dat de genoemde bepaling de controle op de betaling van de belasting belemmert doordat ze de handelaar in de mogelijkheid stelt sommige verhandelingen niet in zijn boekhouding in te schrijven.

Een der doeltreffendste methodes om na te gaan of een handelaar voor al zijn belastbare verkopen regelmatig de taks heeft voldaan, bestaat er immers in op te zoeken welke koopwaren hij tijdens een bepaalde periode gekocht heeft en, rekening houdend met de voorraden bij het begin en het einde van deze periode, te onderzoeken of al de koop-

toutes les marchandises qui ne se retrouvent plus en magasin figurent parmi celles dont le facturier de sortie constate la vente. L'existence d'une disposition légale qui autorise le commerçant à ne pas inscrire certaines opérations dans sa comptabilité permet à celui-ci de prétendre que la différence entre les achats effectués et les ventes imposées représente précisément les ventes faites dans les foires et marchés.

Si l'on peut admettre que le commerçant vendant dans une foire ou un marché éprouve des difficultés à délivrer une facture, rien ne s'oppose à ce qu'il inscrive la vente dans sa comptabilité.

Envisageant des situations semblables, l'article 30 du Code des taxes assimilées au timbre autorise le Ministre des Finances à déroger au mode ordinaire de perception de la taxe, tout en imposant au commerçant l'obligation d'inscrire les opérations dans sa comptabilité et d'y assurer, par un mode spécial, la perception de la taxe.

C'est ainsi notamment, que pour les ventes de fleurs coupées sur les marchés matinaux, l'Administration admet que la perception de la taxe de transmission s'opère de la façon suivante : le vendeur tient un facturier dans lequel il inscrit, chaque jour, les ventes faites sans facture; il y indique la date, le nom et l'adresse de l'acheteur, la nature de la marchandise vendue et le prix payé, et il appose et annule des timbres entiers pour une somme égale à la taxe exigible pour l'ensemble des ventes de la journée. De son côté, l'acheteur inscrit l'opération dans son facturier d'entrée ou dans un journal spécial, en mentionnant la date de l'achat, le nom et l'adresse du fournisseur, la nature de la marchandise et le prix.

Dans les cas où elle se recommande, une mesure analogue pourrait être prise pour le paiement de la taxe de facture sur les ventes dans les foires et marchés, de marchandises soumises à cette taxe. Les intérêts du Trésor et les usages du commerce seraient ainsi conciliés.

Dans ces conditions, le maintien de la dispense de délivrer facture, inscrite dans l'article 58, 6°, du Code des taxes, ne se justifie plus. L'article 1er du projet de loi tend à abroger cette disposition.

L'article 2 concerne la construction immobilière. De plus en plus fréquemment, des constructeurs ou des entrepreneurs chargés de la construction d'un immeuble soustraient une partie plus ou moins importante du prix de l'entreprise à la perception de la taxe de facture de 7 % sur les entreprises d'ouvrage. Tantôt ils dissimulent une partie de ce prix, tantôt ils en excluent abusivement le coût de certains matériaux, alors qu'ils ont traité à forfait avec le maître de l'ouvrage pour un prix comprenant le coût de ces matériaux. Ceux-ci font alors l'objet de factures libellées par les fournisseurs au nom du maître de l'ouvrage que leur désigne l'entrepreneur.

De telles pratiques causent au Trésor de sérieuses pertes de recettes et créent une situation malsaine dans un des principaux secteurs de l'activité nationale.

C'est pourquoi l'article 2 dispose que, pour les immeubles à ériger, la base de perception de la taxe de facture de 7 % sur les contrats d'entreprise ne peut être inférieure à la valeur de construction de l'immeuble, fixée d'après la moyenne des prix de construction normalement pratiqués

waren die niet meer in voorraad zijn, voorkomen onder die waarvan het boek voor uitgaande facturen de verkoop vaststelt. Het bestaan van een wettelijke bepaling die het de handelaar mogelijk maakt sommige verhandelingen niet in zijn boekhouding in te schrijven, stelt hem in staat te beweren dat het verschil tussen de inkopen en de belaste verkopen precies de verkopen vertegenwoordigt die op foren en markten gedaan werden.

Hoewel kan worden aangenomen dat een handelaar op een foer of een markt moeilijkheden ondervindt bij het uitreiken van een factuur, verhindert niets hem de verkoop in zijn boekhouding in te schrijven.

Met het oog op de regeling van de gevallen van die aard is bij artikel 30 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen aan de Minister van Financiën de macht verleend afwijkingen toe te staan op de gewone wijze van betaling van de takse. Hierbij wordt echter aan de handelaar de verplichting opgelegd de verhandelingen in zijn boekhouding in te schrijven en de verschuldigde takse op een bijzondere wijze te voldoen.

Aldus wordt onder meer voor de verkopen van snijbloemen op de vroegmarkten door het Bestuur aangenomen dat de overdrachtstakse die wegens deze verkopen verschuldigd is, op de volgende wijze mag worden voldaan : de verkoper houdt een factuurboek waarin hij dagelijks de verkopen zonder uitreiking van factuur inschrijft met vermelding van de datum, de naam en het adres van de koper, de aard van de verkochte koopwaar en de betaalde prijs, en waarin hij hele zegels plakt en onbruikbaar maakt tot beloop van de takse verschuldigd voor het totaal der verkopen van de dag. De koper, van zijn kant, tekent de verhandeling op in zijn boek voor inkomende facturen of in een bijzonder journaal, met vermelding van de datum van inkoop, de naam en het adres van de leverancier, de aard van de koopwaar en de prijs.

In de gevallen waar zulks wenselijk is, kan een gelijkwaardige maatregel worden getroffen ten aanzien van de op foren en markten gedane verkopen van koopwaren die belastbaar zijn met de factuurtakse op de overdrachten. Op die wijze kunnen de belangen van de Schatkist met de handelsgebruiken worden verzoend.

In deze omstandigheden is het niet langer gerechtvaardigd, ten aanzien van het uitreiken van facturen, de ontheffing te laten voortbestaan waarin artikel 58, 6°, van het Wetboek der taksen voorziet. Artikel 1 van het wetsontwerp heeft ten doel deze bepaling op te heffen.

Artikel 2 heeft betrekking op het bouwen van onroerende goederen. Het komt meer en meer voor dat bouwers of aannemers gelast met de bouw van een onroerend goed een soms vrij belangrijk deel van de aannemingsom onttrekken aan de heffing van de factuurtakse van 7 % op de aannemingscontracten. Nu eens verzwijgen zij een deel van die som, dan weer verwijderen zij er ten onrechte de kostprijs uit van sommige materialen, ondanks het feit dat zij met de opdrachtgever gehandeld hebben tegen een vaste prijs waarin de kostprijs van die materialen begrepen is. In dit laatste geval worden de facturen voor levering van de materialen door de leveranciers opgemaakt op naam van de opdrachtgever hun door de aannemer aangewezen.

Dergelijke praktijken berokkenen aan de Schatkist een aanzienlijk geldelijk verlies en veroorzaken overigens een ongezonde toestand in één der voornaamste sectoren van het nationaal bedrijfsleven.

Daarom bepaalt artikel 2 dat de maatstaf van heffing der factuurtakse van 7 % op de aannemingscontracten, voor te bouwen onroerende goederen, niet lager mag zijn dan de bouwwaarde van het eigendom, vastgesteld naar de gemiddelde bouwsom die normaal, in de streek, voor het type

pour la région et le type d'immeuble pendant la période comprise entre la date de l'autorisation de bâtir et la date de l'occupation de l'immeuble.

Le texte ne vise que les contrats d'entreprise portant sur des immeubles à ériger et les contrats translatifs à titre onéreux de la propriété d'un bâtiment, qui sont relatifs à des immeubles à ériger. Mais il est applicable sans distinguer selon que le maître de l'ouvrage a conclu, en vue de cette érection, un contrat ou plusieurs contrats d'entreprise. Il s'applique aussi quand le maître de l'ouvrage s'est réservé le droit d'acheter lui-même les matériaux et les produits à utiliser dans la construction et que le ou les contrats d'entreprise ne portent que sur la mise en œuvre de ces matériaux et produits.

Lorsque le maître de l'ouvrage acquiert un immeuble en cours d'érection, les constructions déjà érigées sont soumises au droit d'enregistrement prévu pour les mutations immobilières (Code des droits d'enregistrement, art. 19 et 21²). La valeur de construction à prendre en considération pour l'application de la taxe de 7 % sur les contrats d'entreprise est dès lors celle qui se rapporte à la partie du bâtiment restant à ériger au moment de l'acquisition.

Dans le cas où le maître de l'ouvrage établit que des travaux déterminés ont été effectués soit par lui-même, soit par des personnes qui lui ont accordé gratuitement leur collaboration, soit encore par des personnes liées envers lui par un contrat de travail, la valeur de ces travaux est à déduire de la valeur de construction pour fixer la base minimale de perception de la taxe. Il va de soi que cette disposition n'est pas applicable aux travaux effectués en infraction à la loi du 6 avril 1960, modifiée par la loi du 25 février 1965, concernant l'exécution de travaux de construction.

L'exemple suivant illustre le mécanisme d'application de la disposition.

Soit un bâtiment, dont le propriétaire a confié la construction à plusieurs entrepreneurs et pour lequel il a acheté directement certains matériaux (briques, ciment, etc.).

Ce propriétaire a reçu des entrepreneurs des factures régulièrement soumises à la taxe de 7 %, pour les fournitures et travaux suivants :

Gros-œuvre	...	...	...	...	...	F	500 000
Menuiserie	..	...	...	...	...	...	150 000
Plomberie	...	...	...	...	...	...	100 000
Electricité	...	...	...	...	...	...	50 000
Chauffage central	.	...	...	...	...	...	100 000
Autres entreprises	.	...	...	...	...	...	100 000
Total F							1 000 000

En outre, il a reçu des fournisseurs de matériaux, des factures pour un montant total de 100 000 francs.

La valeur de construction est fixée à 1 200 000 francs par le contrôleur de la taxe de transmission.

La taxe de 7 % devra être acquittée complémentaiement sur 200 000 francs, c'est-à-dire sur la différence entre la valeur de construction (1 200 000 francs) et le montant total des factures pour lesquelles la taxe de 7 % sur les contrats d'entreprise a été acquittée (1 000 000 de francs). Il ne peut être tenu compte des factures relatives aux achats de matériaux, quelle que soit la nature des contrats liant les entrepreneurs au propriétaire de l'immeuble.

Si, dans le même exemple, le propriétaire établit que des travaux estimés à 50 000 francs ont été effectués soit par

van eigendom geveerd wordt gedurende het tijdvak tussen de datum der bouwvergunning en die der ingebruikneming van het eigendom.

De tekst geldt alleen ten aanzien van de aannemingscontracten voor het bouwen van onroerende goederen, en van de contracten waarbij de eigendom van een te bouwen onroerend goed onder bezwarende titel wordt overgedragen. Hij vindt evenwel toepassing zonder onderscheid naargelang de opdrachtgever voor het bouwen één enkel of verscheidene afzonderlijke aannemingscontracten heeft gesloten. Hij geldt eveneens als de opdrachtgever zich het recht heeft voorbehouden zelf de te gebruiken materialen en produkten te kopen, en het of de door hem gesloten aannemingscontracten uitsluitend de inlijving van die materialen en produkten beogen.

Wanneer de opdrachtgever een eigendom in opbouw verkrijgt, is het reeds gebouwd gedeelte van dat eigendom belastbaar met het registratierecht verschuldigd voor de overdracht van onroerende goederen (Wetboek der registratierechten, art. 19 en 21²). De bouwwaarde die voor de voldoening van de taks van 7 % op de aannemingscontracten moet worden in aanmerking genomen is in dat geval die welke betrekking heeft op het gedeelte van het eigendom dat op het tijdstip van de verkrijging nog te bouwen blijft.

Indien de opdrachtgever bewijst dat bepaalde werken werden uitgevoerd, hetzij door hemzelf, hetzij door personen die hem kosteloos hun medewerking hebben verleend, hetzij door personen die jegens hem verbonden zijn door een arbeidscontract, dient de waarde van die werken, om de minimummaatstaf van heffing der taks te bepalen, van de bouwwaarde te worden afgetrokken. Het spreekt vanzelf dat deze bepaling niet van toepassing is op werken verricht in strijd met de wet van 6 april 1960, gewijzigd door die van 25 februari 1965, betreffende het uitvoeren van bouwwerken.

Het volgend voorbeeld verduidelijkt de werking van de voorgestelde bepaling.

Gesteld een eigendom waarvan de bouw is opgedragen aan verscheidene aannemers en waarvoor de eigenaar zelf sommige materialen heeft gekocht (steen, cement, enz.).

Die eigenaar heeft voor de volgende leveringen en werken van de aannemers facturen ontvangen waarvoor de taks van 7 % regelmatig voldaan is :

Ruwbouw	...	...	...	...	...	F	500 000
Schrijnwerk	.	...	...	...	...	...	150 000
Loodgieterswerk	.	...	...	...	...	...	100 000
Elektriciteit	.	...	...	...	...	...	50 000
Centrale verwarming	.	...	...	...	...	...	100 000
Andere werken	..	...	...	...	...	...	100 000
Totaal F							1 000 000

Bovendien heeft hij van leveranciers van materialen facturen ontvangen voor een totaal bedrag van 100 000 frank.

De bouwwaarde wordt door de controleur der overdrachttaks bepaald op 1 200 000 frank.

Een bijkomende taks van 7 % zal moeten worden voldaan over een maatstaf van 200 000 frank, dit is over het verschil tussen de bouwwaarde (1 200 000 frank) en het totaalbedrag der facturen waarvoor de taks van 7 % op de aannemingscontracten voldaan is (1 000 000 frank). Met de facturen betreffende de aankoop van materialen mag, ongeacht de aard van de tussen de aannemers en de eigenaar gesloten contracten, geen rekening worden gehouden.

Indien de eigenaar in hetzelfde voorbeeld bewijst dat hij zelf of met de hulp van personen die jegens hem door een

lui-même, soit par des personnes liées envers lui par un contrat de travail, soit par des parents ou amis qui lui ont accordé gratuitement leur collaboration, la taxe complémentaire serait réclamée sur une base ramenée à 150 000 francs (200 000 francs — 50 000 francs).

Il incombe au propriétaire de l'immeuble de faire connaître à l'Administration, d'une part, le total des sommes pour lesquelles la taxe de facture de 7 % sur les contrats d'entreprise a été acquittée du chef de la construction et d'autre part, l'estimation qu'il donne de la valeur de construction de l'immeuble ou, lorsqu'il s'agit d'un immeuble acquis en cours d'érection, de la partie qui a été érigée depuis la date d'acquisition. Le projet prévoit donc le dépôt, par ce propriétaire, d'une déclaration comportant, outre cette estimation, un relevé des factures timbrées relatives à la construction. De plus, il impose au propriétaire l'obligation de conserver lesdites factures, ainsi que les plans et cahiers des charges de l'immeuble, pendant un délai de trois ans à compter de la première occupation, et de produire ces documents à toute réquisition de l'Administration. En cas de défaut de communication il est encouru une amende fiscale de 1 000 francs qui peut être remise ou réduite par le Ministre des Finances, conformément à l'article 202⁴, alinéa 2, du Code des taxes assimilées au timbre. En outre, la taxe de 7 % sur les contrats d'entreprise est réputée ne pas avoir été acquittée sur les factures qui n'ont pas été produites.

La valeur de construction est fixée par le contrôleur de la taxe de transmission, au vu de données techniques qui lui sont fournies par des experts (architectes, géomètres-experts immobiliers, etc.). En cas de contestation, le contrôleur pourra requérir l'expertise de la construction, suivant une procédure analogue à celle qui existe, pour l'application des droits d'enregistrement, en ce qui concerne les ventes d'immeubles (v. les articles 189 à 200 du Code des droits d'enregistrement). Cette procédure sera réglée par arrêté royal.

Enfin, le projet prévoit une sanction pour le cas où la différence entre la valeur de construction telle qu'elle est fixée par le contrôleur de la taxe de transmission — ou par la sentence rendue par les experts, dans les cas où l'expertise a été requise — et le montant total des factures pour lesquelles la taxe de 7 % sur les contrats d'entreprise a été acquittée atteint ou dépasse le huitième de ce dernier montant. Le propriétaire encourt alors une amende égale à la taxe éludée. Il est entendu que cette amende sera remise lorsque le propriétaire indiquera dans la déclaration déposée en exécution de l'article 62, § 3, une valeur de construction qui sera admise par l'Administration. Remise de l'amende sera également accordée lorsque le propriétaire, ayant fait une estimation sincère de la valeur de construction, établira que la différence entre cette valeur et le total des factures relatives aux entreprises représente les prix des matériaux qui lui ont été livrés par les fournisseurs, qu'il ait conclu des entreprises à bordereau de prix ou qu'il se soit réservé expressément, soit dans le contrat d'entreprise, soit dans le cahier des charges, le droit de commander des matériaux déterminés aux fournisseurs.

Disposition transitoire.

Pour éviter que l'article 62, § 2, du Code des taxes assimilées au timbre ne comporte un effet rétroactif, l'article 3 du projet écarte son application pour les constructions érigées ou en cours d'érection lors de l'entrée en vigueur

arbeidscontract verbonden zijn, of nog met de kosteloze hulp van verwanten of vrienden, werken heeft uitgevoerd ter waarde van 50 000 frank, wordt de maatstaf van heffing der aanvullende taks teruggebracht op 150 000 frank (200 000 frank — 50 000 frank).

De eigenaar van het onroerend goed dient aan de Administratie te laten kennen, enerzijds, het totaal der voor het bouwen betaalde sommen waarvoor de factuurtaks van 7 % op de aannemingscontracten voldaan is, en anderzijds, een raming van de bouwwaarde van het eigendom of, indien het gaat om een eigendom dat bij de verkrijging in opbouw was, van het gedeelte dat na de datum van de verkrijging gebouwd werd. Het ontwerp schrijft daartoe aan de eigenaar voor een aangifte in te dienen waarin, benevens die raming, een opgave van de gezegelde facturen betreffende het bouwen verstrekt wordt. Verder legt het aan de eigenaar de verplichting op die facturen, alsmede de plans en bestekken van het eigendom, gedurende een termijn van drie jaar vanaf de eerste ingebruikneming te bewaren en ze op ieder verzoek van de Administratie over te leggen. Bij niet-overlegging wordt een geldboete van 1 000 frank verbeurd die krachtens artikel 202⁴, tweede lid, van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen door de Minister van Financiën kan worden verminderd of kwijtgescholden. Overigens wordt de taks van 7 % op de aannemingscontracten geacht niet te zijn voldaan voor de facturen die niet werden overgelegd.

De bouwwaarde wordt door de controleur der overdrachttaks bepaald aan de hand van technische gegevens die hem worden verstrekt door deskundigen (architecten, meetkundige schatters van onroerende goederen, enz.). In geval van betwisting kan de controleur de deskundige schatting van de bouwwaarde vorderen volgens een rechtsvordering die gelijk is op die welke voor de heffing der registratierechten bestaat ten aanzien van de verkoop van onroerende goederen (z. de artikelen 189 tot 200 van het Wetboek der registratierechten). Deze rechtsvordering wordt vastgelegd bij koninklijk besluit.

Ten slotte is in het ontwerp een sanctie voorzien ingeval het verschil tussen de bouwwaarde bepaald door de controleur der overdrachttaks — of door de deskundigen indien de deskundige schatting gevorderd werd — en het totaalbedrag van de facturen waarvoor de taks van 7 % op de aannemingscontracten voldaan is, één achtste van dit bedrag bereikt of overtreft. De eigenaar verbeurt in dat geval een geldboete gelijk aan het bedrag van de ontdoken taks. Deze geldboete zal worden kwijtgescholden als de bouwwaarde die de eigenaar in de ter uitvoering van artikel 62, § 3, ingediende aangifte opgeeft, door de administratie aanvaard wordt. Kwijtschelding van de boete zal eveneens worden verleend als de eigenaar, na een oprechte raming van de bouwwaarde te hebben opgegeven, aantoonst dat het verschil tussen die waarde en het totaal der voor de aanneming ontvangen facturen overeenstemt met de prijs van de materialen die hem door handelaars werden geleverd. Daarbij zal niet worden nagegaan of de eigenaar aannemingen heeft gesloten tegen prijslijst, dan wel of hij zich in het aannemingscontract of in het bestek uitdrukkelijk het recht heeft voorbehouden bepaalde materialen bij leveranciers te bestellen.

Overgangsbepaling.

Om te voorkomen dat artikel 62, § 2, van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen enige terugwerkende kracht heeft, bepaalt artikel 3 van het ontwerp dat die nieuwe bepaling niet toepasselijk is op de eigendom-

de la loi. Ne peuvent être considérées comme bénéficiant de la disposition transitoire les constructions pour lesquelles une autorisation de bâtir a été délivrée au propriétaire postérieurement à l'entrée en vigueur de la loi.

Le Ministre des Finances,

R. HENRION.

men die bij de inwerkingtreding van de wet voltooid zijn of in opbouw zijn. Tot deze eigendommen kunnen niet worden gerekend, die waarvoor aan de eigenaar een bouwvergunning werd uitgereikt na de inwerkingtreding van de wet.

De Minister van Financiën,

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu l'article 2, alinéa 2, de la loi du 23 décembre 1946, portant création d'un Conseil d'Etat;

Vu l'urgence;

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Finances est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

A l'article 58 du Code des taxes assimilées au timbre, modifié notamment par l'article 6 de la loi du 27 juillet 1953, sont apportées les modifications suivantes :

- A. — Dans l'alinéa 1er, le 6° est supprimé.
- B. — Le dernier alinéa est abrogé.

Art. 2.

L'article 62 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 62. — § 1er. Les articles 5 et 6 du présent Code sont rendus applicables aux contrats visés par la présente section.

» § 2. En ce qui concerne les contrats d'entreprise portant sur des immeubles à ériger et les contrats assimilés à des contrats d'entreprise par l'article 60, § 1er, alinéa 3, la base de perception de la taxe de 7 % ne peut être inférieure à la valeur de construction de l'immeuble.

» Lorsque le maître de l'ouvrage conclut plusieurs contrats d'entreprise pour la construction, le total des bases de perception des taxes applicables à ces contrats ne peut être inférieur à la valeur de construction de l'immeuble.

» La valeur de construction de l'immeuble est fixée d'après la moyenne des prix de construction normalement pratiqués pour la région et le type d'immeuble, pendant la période comprise entre la date de l'autorisation de bâtir et la date de l'occupation de l'immeuble.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Gelet op artikel 2, tweede lid, van de wet van 23 december 1946, houdende instelling van een Raad van State;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Financiën is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Eerste artikel.

In artikel 58 van het Wetboek der met het zegel gelijk-gestelde taksen, gewijzigd onder meer bij artikel 6 van de wet van 27 juli 1953, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- A. — In het eerste lid wordt 6° geschrapt.
- B. — Het laatste lid wordt opgeheven.

Art. 2.

Artikel 62 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 62. — § 1. De artikelen 5 en 6 van dit Wetboek vinden ook toepassing ten aanzien van de in deze sectie bedoelde contracten.

» § 2. Wat betreft de aannemingscontracten voor het bouwen van onroerende goederen en de contracten die bij artikel 60, § 1, derde lid, met aannemingscontracten gelijk-gesteld zijn, mag de maatstaf van heffing der taks van 7 % niet lager zijn dan de bouwwaarde van het eigendom.

» Wanneer de opdrachtgever voor het bouwen verscheidene aannemingscontracten sluit, mag het totaal der maatstaven van heffing waarover de taks op die contracten wordt berekend, niet lager zijn dan de bouwwaarde van het eigendom.

» De bouwwaarde van het eigendom wordt bepaald naar de gemiddelde bouwsom die normaal, in de streek, voor het type van eigendom gevegd wordt gedurende het tijdvak tussen de datum der bouwvergunning en die der ingebruikneming van het eigendom.

» Lorsqu'un immeuble a été acquis en cours d'érection, la valeur de construction à prendre en considération est celle qui se rapporte à la partie du bâtiment restant à ériger au moment de l'acquisition.

» Dans le cas où le maître de l'ouvrage établit que des travaux déterminés ont été effectués soit par lui-même, soit par des personnes qui lui ont accordé gratuitement leur collaboration, soit encore par des personnes liées envers lui par un contrat de travail, la valeur de ces travaux est à déduire de la valeur de construction pour fixer la base minimale de perception de la taxe.

» § 3. Tout propriétaire d'un immeuble nouvellement érigé est tenu de remettre au contrôleur de la taxe de transmission dans le ressort duquel il est domicilié, dans un délai de trois mois à compter de la première occupation de l'immeuble, une déclaration comportant :

» 1° l'indication de la date de cette première occupation;

» 2° un relevé détaillé des factures relatives à la construction, pour lesquelles la taxe de 7 % sur les contrats d'entreprise a été payée;

» 3° une estimation de la valeur de construction de l'immeuble ou, lorsqu'il s'agit d'un immeuble acquis en cours d'érection, de la partie qui a été érigée depuis la date d'acquisition.

» Le propriétaire d'un immeuble nouvellement érigé est tenu de conserver, pendant un délai de trois ans à compter de la première occupation de l'immeuble, les factures relatives à la construction, ainsi que les plans et cahiers des charges de l'immeuble, et de les communiquer, à peine d'une amende de 1 000 francs par contravention, à toute réquisition des agents du contrôle de la taxe de transmission ayant au moins le grade de vérificateur adjoint. En cas de défaut de communication, la taxe de 7 % sur les contrats d'entreprise est réputée ne pas avoir été acquittée sur les factures qui n'ont pas été produites.

» Lorsque la valeur de construction de l'immeuble est supérieure au montant total des factures pour lesquelles la taxe de 7 % sur les contrats d'entreprise a été payée et que l'insuffisance constatée atteint ou dépasse le huitième de ce dernier montant, le propriétaire de l'immeuble encourt une amende égale à la taxe éludée.

» Le contrôleur de la taxe de transmission a la faculté de requérir l'expertise. Celle-ci a lieu selon la procédure déterminée par le Roi. »

Disposition transitoire.

Art. 3.

Les dispositions de l'article 62, § 2, du Code des taxes assimilées au timbre ne sont pas applicables aux immeubles érigés ou en cours d'érection lors de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Donné à Bruxelles, le 23 mai 1966.

» Wanneer een eigendom bij de verkrijging in opbouw was, is de in aanmerking te nemen bouwwaarde die welke betrekking heeft op het gedeelte van het eigendom dat op het tijdstip van de verkrijging nog te bouwen blijft.

» Indien de opdrachtgever bewijst dat bepaalde werken werden uitgevoerd, hetzij door hemzelf, hetzij door personen die hem kosteloos hun medewerking hebben verleend, hetzij door personen die jegens hem verbonden zijn door een arbeidscontract, dient de waarde van die werken, om de minimummaatstaf van heffing der taks te bepalen, van de bouwwaarde te worden afgetrokken.

» § 3. Ieder eigenaar van een pas gebouwd onroerend goed is gehouden, binnen drie maanden na de eerste ingebruikneming van het eigendom, bij de controleur der overdrachttaks van het gebied waar hij gedomicilieerd is een aangifte in te dienen waarin verstrekt worden :

» 1° de datum van die eerste ingebruikneming;

» 2° een gedetailleerde opgave van de voor het bouwen ontvangen facturen waarvoor de taks van 7 % op de aannemingscontracten voldaan is;

» 3° een raming van de bouwwaarde van het eigendom of, indien het gaat om een eigendom dat bij de verkrijging in opbouw was, van het gedeelte dat na de datum van de verkrijging gebouwd werd.

» De eigenaar van een pas gebouwd onroerend goed is verplicht de plans, bestekken en facturen betreffende de bouw ervan te bewaren gedurende een termijn van drie jaar in te gaan de dag der eerste ingebruikneming van het eigendom, en ze, op straffe van een boete van 1 000 frank per overtreding, over te leggen op ieder verzoek van de ambtenaren die gelast zijn met de controle op de overdrachttaks en ten minste de graad van adjunct-verificateur hebben. Bij niet-overlegging wordt de taks van 7 % op de aannemingscontracten geacht niet te zijn voldaan voor de facturen die niet werden getoond.

» Wanneer de bouwwaarde van het eigendom hoger is dan het totaalbedrag van de facturen waarvoor de taks van 7 % op de aannemingscontracten voldaan is, en de vastgestelde ongenoegzaamheid één achtste van het bedrag bereikt of overtreft, verbeurt de eigenaar van het eigendom een geldboete van het bedrag der ontdoken taks.

» De controleur der overdrachttaks kan de deskundige schatting vorderen. Deze heeft plaats volgens de door de Koning bepaalde rechtsvordering. »

Overgangsbepaling.

Art. 3.

De bepalingen van artikel 62, § 2, van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen gelden niet ten aanzien van eigendommen die bij de inwerkingtreding van deze wet voltooid zijn of in opbouw zijn.

Gegeven te Brussel, 23 mei 1966.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Finances,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Financiën,

R. HENRION.